

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.308 van 4 november 2013
in de zaak A. 209.108/X-15.489.**

In zake : 1. Ruben VANGHELUWE
 2. Jole DEVACHT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marleen Ryelandt
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Oostendsesteenweg 267
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de STAD TORHOUT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Antoon Lust en Jelle Snauwaert
 kantoor houdend te 8310 Assebroek
 Baron Ruzettelaan 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN
 WEST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 juni 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van :
 - a. het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 14 maart 2013 houdende de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Stedelijke sport- en recreatiezone Bruggestraat” van de stad Torhout, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 8 april 2013, en
 - b. het besluit van de gemeenteraad van Torhout van 28 januari 2013 houdende de definitieve vaststelling van het voormelde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Stedelijke sport- en recreatiezone Bruggestraat” van de stad Torhout.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 oktober 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Antoon Lust, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het bestreden gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP) “Stedelijke sport- en recreatiezone Bruggestraat” heeft betrekking op een locatie, gelegen ten oosten-noordoosten van het centrum van de stad Torhout, meer bepaald tussen de spoorweg Brugge-Kortrijk, de Bruggestraat (gewestweg

N32 Brugge-Kortrijk), de R34 (ringweg Torhout die leidt naar de op- en afrit van de autosnelweg E403 Brugge-Kortrijk) en de Sint-Jozefstraat (met de campus van de Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen en de gebouwen van de scholengroep Sint-Rembert).

Het beheersingsgebied van het GRUP is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 februari 1979 vastgesteld gewestplan Diksmuide-Torhout grotendeels in agrarisch gebied gelegen.

3.2 De eerste verwerende partij wenst op de voormelde locatie, in overeenstemming met hetgeen daarover in haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (hierna: GRS) staat, ruimte te voorzien voor nieuwe sport- en recreatieve voorzieningen, die onder meer ook benut zullen kunnen worden door de stedelijke onderwijsinstellingen.

Op 20 oktober 2008 wordt de beslissing genomen tot het aanstellen van een ontwerper voor dit plan. Er wordt een voorontwerp van GRUP opgemaakt, dat naderhand nog aangepast en beperkt wordt tot een gedeelte gelegen ten zuiden van de R34. Het eerste voorontwerp van GRUP omvatte ook een plandeel ten noorden van deze ringweg.

3.3 De plenaire vergadering over het plan vindt plaats op 28 juni 2011.

3.4. Op 21 september 2011 wordt voor de bevolking een informatievergadering georganiseerd en op 13 december 2011 verstuurt de eerste verwerende partij een rondschrĳven waarin toelichting wordt gegeven over de aan de plannen aangebrachte wijzigingen en over het verwachte verdere verloop van de planopmaakprocedure.

3.5. Op 20 december 2011 beslist de dienst Mer een ontheffing te verlenen van de verplichting om een plan-MER op te stellen, omdat “het

voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke negatieve milieugevolgen”.

3.6. De gemeenteraad van de eerste verwerende partij stelt bij besluit van 27 februari 2012 het ontwerp-GRUP voorlopig vast.

Het plan voorziet een omvorming van het binnengebied tot zone voor sport, recreatie en jeugdvoorzieningen, met plaatselijke “overdruk”-aanduidingen voor onder andere het tracé van de oude spoorbedding die het gebied doorkruist, voor het “landschappelijk waardevol reliëfelement” in de uiterste noordelijke hoek van het plangebied, voor deelzones “met natuurwaarde” langs de oude spoorbedding en voor landschappelijk buffergroen ten opzichte van de woonbebouwing langs de Bruggestraat-gewestweg N32. Voorts wordt het woonlint langs de Bruggestraat in woongebied gesitueerd, wordt een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen ingekleurd waar de gebouwen en terreinen van het Tordale-instituut gesitueerd zijn en wordt de begraafplaats in het uiterste zuiden van het plangebied ook als dusdanig bestemd, met toevoeging van een nabestemming als “gemeenschapsvoorzieningen”.

3.7 Tijdens het omtrent dit ontwerp-GRUP georganiseerd openbaar onderzoek worden 30 bezwaarschriften ingediend.

Tijdens het openbaar onderzoek dient het “buurtcomité BBPK Torhout”, waarvan eerste verzoeker een van de contactpersonen is, bij de eerste verwerende partij een verzoek in om een alternatief voorstel, dat zich situeert aan de Vredelaan-Ieperse Heerweg te Torhout, voor de sport- en recreatieve infrastructuur te mogen voorstellen en door de gemeenteraad van de eerste verwerende partij te laten behandelen.

3.8. Op de gemeenteraad van 7 mei 2012 van eerste verwerende partij wordt het voormelde alternatief voorstel door de eerste verzoeker namens het buurtcomité voorgesteld en krijgen tevens een vertegenwoordiger van de

planontwerper en van een studiebureau dat de waterhuishouding in het gebied heeft onderzocht, het woord.

De gemeenteraad verwerpt het alternatief voorstel, samengevat omdat de bindende bepalingen van het GRS de nieuwe zone langs de Bruggestraat voorzien, omdat de site van het alternatief voorstel zich situeert in het buitengebied, omdat het planopzet beantwoordt aan de ruimtelijke beleidsprincipes van verdichting en bundeling en omdat de terreinen aan de Bruggestraat veel beter bereikbaar zullen zijn voor jongeren.

3.9. De Gecoro van de eerste verwerende partij verleent advies op 25 juni 2012.

Inzake het bezwaarschrift van de verzoekende partijen stelt de Gecoro in het bijzonder dat zij zich achter de locatie voor de terreinen schaaft, dat het GRUP in voldoende mate de opties van het GRS uitwerkt, dat de door de verzoekende partijen verwachte hinder “gerelativeerd” moet worden en dat een bufferzone van 30 meter zelfs bij de meeste bedrijvenszones niet wordt gehanteerd. De commissie stelt anderzijds ook dat een meer concreet inrichtingsplan nodig is en dat die inrichting moet vastgelegd worden in het GRUP. De Gecoro stelt meermaals dat “op die manier [...] veel concrete vragen [worden] opgelost”, en dat de waterstudie “beter moet [...] worden uitgewerkt en [moet] meegenomen worden in het RUP”.

3.10. Na een verlenging van de termijn voor vaststelling van het GRUP, beraadslaagt de gemeenteraad van de eerste verwerende partij op 28 januari 2013 over het plandossier.

Daarbij wordt uitgelegd op welke deelaspecten aan het advies van de Gecoro tegemoet gekomen werd en wordt onder meer een opsomming gegeven van de aanpassingen en toevoegingen die aan de stedenbouwkundige voorschriften die de inrichting van het gebied regelen, werden gedaan. Verder wordt de stelling verdedigd dat het GRUP, wat de concrete inrichting van het

gebied betreft, “nog niet in detail treedt” en dat die inrichting later zal vastgelegd worden “in samenspraak met de bewoners, de sportraad en andere betrokkenen”. Er wordt aan toegevoegd dat de eerste verwerende partij zich niet wenst “vast te pinnen op een inrichtingsplan die door het RUP een bindend en verordenend karakter krijgt” en er wordt bevestigd dat een visie nog niet vastligt en dat het niet uitgesloten is dat deze “in de toekomst [nog] wijzigt, waardoor een andere inrichting noodzakelijk zou zijn”.

Het GRUP wordt op de voormelde datum door de gemeenteraad van de eerste verwerende partij definitief vastgesteld.

3.11. Op 14 maart 2013 keurt de tweede verwerende partij het GRUP goed.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Onderzoek van de vordering

A. Grondvoorwaarden

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.1. De verzoekende partijen voeren als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat zij eigenaars zijn van de woning gelegen te Torhout,

Bruggestraat 87, waar zij met hun gezin wonen en dat zij door de effectieve realisatie van het sport- en recreatiepark, met toebehoren, zijnde onder meer een kantine, tribune en parkeerplaatsen, onherstelbare schade zullen lijden. Zij zijn beiden klinisch psycholoog en zijn thans bezig met de inrichting van hun woning tot een psychologenpraktijk. Zij hebben hun woning in het bijzonder aangekocht omwille van de rust en de groene omgeving, met parkeermogelijkheid voor de deur. Het gebruik van een psychologenpraktijkruimte vereist een rustige omgeving met uitzicht op het groen. De rust en de groene omgeving, die nu aanwezig zijn, zullen verstoord worden door de aanleg van voetbalvelden en tennisterreinen (hoeveel weten de verzoekende partijen niet), de bouw en het gebruik van een kantine en van een tribune, de aanleg van parkeerplaatsen (hoeveel blijkt niet duidelijk uit het GRUP) en een mountainbikeparcours, enzovoort, die zowel overdag als 's avonds zullen worden gebruikt.

5.2. De verzoekende partijen stellen verder nog een ideale combinatie van wonen en privé-praktijk te beogen, waarbij :

“-voldoende rust wordt geboden: tijdens therapiesessies is het aangewezen dat er zo weinig mogelijk omgevingslawaaï is om de kwaliteit van de behandeling te verzekeren. Hierbij biedt de rustige tuin achteraan het huis ook heel wat mogelijkheden, waarbij er ook voldoende privacy is en vooraan voldoende parkeergelegenheid.

De tuin is ook zonnig gelegen en kijkt nu uit op landbouwgrond. [...] Als er desgevallend een buffer zou worden aangelegd, met hoogstammige bomen en struiken, is de kans groot dat de tuin niet meer even zonnig is. Verzoekers hebben trouwens de intentie om in de tuin, een therapiehoek te voorzien.

Er is achteraan de woning ook een terras, dat nu uitzicht biedt op de open velden, en alwaar desgevallend met patiënten kan worden vertoefd.[...]

-het huis is volledig onderkelderd. Deze kelders zijn nu droog en bieden mogelijkheid van stapelruimte. Verzoekers vrezen dat de waterhuishouding van het gebied in het gedrang zal komen, minstens is het niet duidelijk welke flankerende maatregelen zullen worden genomen. Uit de (beperkte) studie van PLANTEC is gebleken dat de terreinen reeds zeer drassig zijn en zullen moeten gedraineerd worden. Er is geen enkele zekerheid dat het (hemel)water op een afdoende wijze zal kunnen afgevoerd worden.”

5.3. De verzoekende partijen betogen verder dat de bezwaren die zij tijdens het openbaar onderzoek in verband met hinder door lawaai, parkeerdruk,

wateroverlast, visuele hinder, hebben geuit, in de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP niet worden aangepakt, doch worden doorgeschoven naar een inrichtingsplan dat door de vergunningsverlenende overheid dient te worden opgesteld.

De totale impact van het sport- en recreatiepark is zeker niet gekend, temeer daar er in een gefaseerde aanpak wordt voorzien, waarbij enkel het deel ten zuiden zal worden ingevuld, doch de grootste onduidelijkheid bestaat nopens de invulling en het aansnijden van het noordelijk deel.

De Gecoro heeft in haar verslag van 25 juni 2012, bij de beantwoording van de bezwaren, ook herhaaldelijk aangedrongen op duidelijkheid en het opstellen van een inrichtingsplan in het kader van het GRUP zelf. De Gecoro ontkent in haar verslag niet dat er enige hinder zal zijn, doch dat deze niet kan ingeschat worden, juist omwille van de onduidelijkheid.

Er heerst in hoofde van de verzoekende partijen derhalve de grootste onzekerheid wat de omvang van de te verwachten hinder betreft. Dit gegeven alleen al is moeilijk te herstellen, temeer daar de verzoekende partijen ondertussen druk bezig zijn met de inrichting van hun psychologenpraktijk, alwaar het noodzakelijk is dat de nodige rust en stilte aanwezig is.

De verzoekende partijen weten ook niet hoe groot de parkeerdruk zal zijn. Er is immers onzekerheid nopens het aantal aan te leggen parkeerplaatsen en bovendien heerst er de grootste onduidelijkheid nopens de verkeersbewegingen. In het kader van de screening werd immers geen “MOBER” opgesteld, er werden geen tellingen uitgevoerd en de eerste verwerende partij is uitgegaan van een veronderstelling van het aantal voertuigen. De verzoekende partijen hebben recente tellingen opgevraagd, doch deze zijn niet voorhanden.

Beoordeling

5.4. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting [bevat] van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift duidelijk en concreet moeten aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaan of dreigen te ondergaan. De verzoekende partijen mogen zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaan of dreigen te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partijen aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partijen moeten gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaan of kunnen ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zullen moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

5.5. De voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een schorsingsvoorwaarde die afzonderlijk onderzocht moet worden. De onwettigheden die tegen het bestreden GRUP worden aangevoerd kunnen op zich geen reden zijn om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te aanvaarden.

5.6. *In casu* wordt een ingesloten stuk agrarisch gebied herbestemd naar zone voor sport en recreatie. Waar de verzoekende partijen in zeer algemene termen een aantal hinderlijke aspecten opsommen die volgens hen verbonden zullen zijn aan de tenuitvoerlegging van deze bestemmingswijziging, houden zij geen rekening met wat daaromtrent in de stedenbouwkundige voorschriften terug te vinden is, onder meer inzake de verplicht te creëren parkeerruimte, de te respecteren afstanden tot de zonegrenzen en de achter hun woning voorziene zone voor landschappelijk buffergroen (“met een breedte van 10 meter, waarvan minstens 5 meter effectief met een hoog groenscherm beplant” en die “dient ingericht voor zowel landschappelijke afscherming als teneinde licht- en lawaaihinder voor de aanpalende woningen te beperken”). Alleszins tonen de verzoekende partijen niet op afdoende concrete wijze aan dat de tenuitvoerlegging van het GRUP de realisatie of uitbating van een psychologenpraktijkruimte op hun perceel dermate zal kunnen verstoren dat dit een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden GRUP zou rechtvaardigen.

5.7. Het door de verzoekende partijen aangevoerde risico op wateroverlast wordt evenmin concreet aangetoond. De verzoekende partijen beperken zich te dezen tot niet meer dan beweringen, terwijl de voorgenomen bestemmingswijziging naar zone voor recreatie en sport weinig bijkomende verharding met zich mee lijkt te brengen, de planvoorschriften desbetreffende te

nemen maatregelen voorzien en het water ter plaatse niet lijkt af te lopen in de richting van de eigendom van de verzoekende partijen

5.8. Bij de beoordeling van het aangevoerde nadeel dient tevens gewezen op de locatie van de nieuwe recreatiezone, die voorzien wordt in een stedelijk gebied, op kleine afstand van het stadscentrum van Torhout en ingeklemd tussen de spoorweg Brugge-Kortrijk, de Bruggestraat (gewestweg N32 Brugge-Kortrijk), de R34 (ringweg van Torhout die leidt naar de op- en afrit van de autosnelweg E403 Brugge-Kortrijk) en de Sint-Jozefstraat (met de campus van de Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen en de gebouwen van de scholengroep Sint-Rembert). De verzoekende partijen wonen ook zelf in deze verstedelijkte omgeving, langs de gewestweg Brugge-Kortrijk, die even verderop via een verkeersrotonde toegang geeft tot de ring van Torhout, die op zijn beurt de autosnelweg E403 bedient. Pal aan de overzijde van hun woning bevinden zich de gebouwen en terreinen van de Mercedes-garage Vereenoghe, met daarachter nog een omvangrijke industrie- en ambachtszone. Het betoog van de verzoekende partijen dat zij hun woning in het bijzonder hebben aangekocht omwille van de rust en de groene omgeving en dat zij vanuit dat opzicht ingevolge de tenuitvoerlegging van het GRUP een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigen te ondergaan, dient in dit licht alleszins te worden gerelativeerd.

5.9. Het betoog van de verzoekende partijen tenslotte dat de impact van het sport- en recreatiepark niet gekend is en dat de “grootste onzekerheid” bestaat “wat de omvang van de te verwachten hinder betreft”, toont evenmin een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hun hoofde aan, maar lijkt er eerder op te wijzen dat de gevreesde hinder geen voldoende rechtstreekse oorzaak in het bestreden GRUP zelf vindt.

6. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier november 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust